Çiğli İşçi Bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı: 596 * Fiyatı: 25 Kr * Temmuz

Patronlar saldırıyor, sömürü katmerleşiyor!

Esnek çalışmaya
Kıdem tazminatı hakkının gaspına
6.ay zamlarının gaspına
Kiralık işçi bürolarına karşı

mücadeleyi yükseltelim!

İşçi ve emekçiler yeni bir saldırı dalgasıyla karşı karşıya!

İşçi ve emekçiler bir süredir krizin faturasını işsizlik, düşük ücretler, sosyal güvenceden yoksunluk, taşeronlaştırma ve her türden kuralsız çalışmayla ödüyorlarken şimdi yeni bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyalar. Hükümet ne kadar teğet geçti derse desin kriz iki milyona yakın işçiyi işinden etti, ücretleri düşürdü, yaşamı idame etmeyi daha da zorlaştırdı. İşin özü patronlar ve onlar için devleti idare eden hükümet, krizin faturasını bize kesti, krizin faturasını hala biz ödüyoruz.

Fakat yüz binlerce işçinin işten atılması, geçimimiz için gerekli olan her şeye sabah akşam zam yapılmasına rağmen sermeye cephesi hala tam olarak isteklerini gerçekleştirebilmiş değil. Krizi fırsata çevirip birçok şeyi kendi istekleri doğrusunda düzenlediler. Artık birçok fabrikada çoğu işçi, birden fazla makineyi idare etmek zorunda kalıyor, işten atılanların işini, geride kalanlar, atılanların eksikliklerini hissettirmeyecek biçimde daha çok çalışarak yerine getiriyorlar. Altıncı ay zamlarını artık unuttuk, nereye gitti diye sormaya cesaret edenlerimiz çok azaldı.Yeniden iş bulma şansı bulanlarımız eski işlerini yaptığı halde asgari ücreti geçmeyen aylıklarla iş başı yapıyor, başka bir sosyal hak var mı yok mu sormayı aklına bile getirmiyor, iş bulduğuna şükrediyor.

Sömürü katmerleşiyor!

Krizden sonra başımıza gelenler yeteri kadar ağır olmasına rağmen sermayedarlar ve onların hükümeti işçi ve emekçileri hedefleyen yeni saldırı paketleri, stratejileri ve planları hazırladırlar. Geçtiğimiz ay hükümetin yetkili baklanları, komisyon görevlileri ve bizim patronlarımızla ortaklaşa toplantılar düzenlediler. Bunlardan biri Ekonomik Koordinasyon Kurulu adı altında toplandı. Toplantıda başlıca iki gündem ele alındı. Kıdem tazminatları meselesi ve esnek çalışma adı verilen patronlar lehine her hangi bir kurala bağlı olmayan çalışma yaşamı. Kıdem tazminatları konusunda hükümetin ve patronların ortaklaştıkları fikir şu oldu. Bir işçinin kıdem tazminatı alabilmesi için, aynı işyerinde kesintisiz ve sigortalı olarak en az on yıl çalışmış olması gerekecek. Eğer işçi bu koşullara sahipse kıdem tazminatını her yıl için bir aylık ücret

tutarında değil her yıl için 15 günlük ücret tutarında alabilecek. Fakat aynı işyerinde kesintisiz on yıl çalışamamış ya da arada iş değiştirmişseniz, isteyerek ya da istemeyerek işten atılmışsanız, patronunuz sizden habersiz sigortanızı yatırmamışsa kıdem tazminatı alamayacaksınız. Her şeye rağmen bir biçimde kıdem tazminatı almayı başarırsak bile senelik bir aylık ücret üzerinden değil 15 gün üzerinden alabileceğiz.

Yapılan toplantıda patronların ve hükümet temsilcilerinin ortaklaştıkları diğer kararlar ise esnek çalışma başlıklarından oluşuyordu. Onlarda şunlar; kiralık işçi büroları (patronlar buna özel istihdam büroları diyorlar) kurulacak, eğer işçiler iş arıyorlarsa bu bürolara kendilerini kayıt ettirecekler, nerede işçi aranıyorsa büro bizi oraya, işin gerektirdiği zaman kadar kiralayacak, bu sırada işçiler kendilerini kiralayan büronun "malı" olacak, çalıştığı fabrika patronunun değil. Faktöring şirketleri nasıl fabrikalar işlerini görsün diye makineler kiralıyorlarsa kiralık işçi büroları da işçileri öyle kiralayacaklar.

Diğer başlıkların hepsini bir arada ele aldığımızda görüyoruz ki çalışma düzenine ilişkim bugüne kadar gördüğümüz neredeyse bütün kurallar alt üst olacak. Yarı zamanlı çalışma, çağrı üzerine çalışma, tele çalışma, iş paylaşımı, sıkıştırılmış çalışma haftası başlıkları bunu ifade ediyor. Patronlar işyerlerinde işin seyrine göre bizi nasıl çalıştıracaklarına karar verecekler. Mesela patronlar bize diyecekler ki "bu hafta sadece sabahları gelip çalışman bana yeterli olacak sana da çalıştığın süre kadar ücret vereceğim, sigorta primini daha düşük yatıracağım. Az çalıştığın için mola zamanına da ihtiyacın olmayacak. Belirlenen zamana kadar sıkı sıkı çalış,zamanın dolunca evine git orada dinlenmen için yeteri kadar zamanın olacak". Bir başka örnek eğer işler çok yoğunsa diyecekler ki "işçi arkadaşlar bu haftalarda sıkıştırılmış çalışma g-haftası kuralını uygulayacağız yani çok yoğun çalışacağız mesai yapacağız". İşin teslimine kadar yapılan yoğun çalışmadan sonra biz normal zamanın üstünde çalıştığımız için fazla mesai ücreti alacağımızı düşüneceğiz. Fakat patronlar hayır diyecekler bu yaptığımız fazla mesai değil sıkıştırılmış çalışma haftasıydı. Ben size çalıştığınız fazla zaman için ertesi günlerde dinlenebilmeniz için izin vereceğim böylece fazla çalışmanızın karşılığını evde boş kalıp dinlenerek almış olacaksınız.

Saldırılara karşı mücadele edelim, işyeri komiteleri kuralım!

Toplantılarda konuşulan diğer başlıkların da işçiler bir şey getirmeyeceği dahası bir dizi hakkı götürüp çalışma koşullarını patronlar lehine çevireceği açık. Alınan karalar hükümetin yasa tasarısı haline gelecek ve yakın zamanda da mecliste onaylanıp yasa haline gelecek. Milyonlarca işçi ve emekçinin bugününü ve geleceğini yakından ilgilendiren bu saldırıya karşı koymak işçi ve emekçiler için oldukça hayati bir önemdedir. Eğer karşı koyup bu hazırlıkların karşısına dikilmezsek krizden de ağır faturalarla karşı karşıya geleceğiz.

Ne yapabiliriz ki deyip çaresizlik içinde kalmak yerine fabrikalarımızda mücadeleyi başlatabiliriz. Zaten bu hazırlıklar yokken de yeteri kadar zor ve katlanılmaz koşullarda çalışmıyor muyuz?. Yeni gelecek olanlar yaşadıklarımızı daha da katmerli hale getirecek, başka bir şey değil. Öyleyse bunların ne zaman geleceğini bakmadan fabrikalarımızda hak alma mücadelesine girmek zorundayız. Güvenilir işçi arkadaşlarımızla kuracağımız iş yeri komiteleri aracılığıyla sendika getirmek için çalışmalar başlatmalıyız. Komiteler aracılığıyla işçilerin birliği pekiştirilip ortak hareket etmenin koşullarını oluşturursak, ortak taleplerimizi belirleyip hep birlikte patronların karşına dikilirsek çeşitli taleplerimizi elde edebiliriz. Böylece bizi hedefleyen başka saldırılara karşıda daha geniş ölçekte mücadelelere katılmamızın zeminini yaratmış oluruz.

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!

Güzeltepe'de sivas katliamı anması!

Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar!

Sivas katliamının 17.yıldönümünde Çiğli'de Alevi Yol Kültür Derneği ve İşçi Kültür Sanat Evi'nin düzenlediği meşaleli yürüyüş ve anma etkinliği 2 Temmuz akşamı gerçekleştirildi.

Etkinlik ön sürecinde Güzeltepe, Çiğli ve organize younu yapılan çağrı ozaltileri, duraklara yaygınca asılan çağrı afişlerinin yanısıra el ilanlarıyla Alevi emekçileri, yürüyüşe ve etkinliğe davet edildi.

2 Temmuz akşamı Güzeltepe Uğur Mumcu Parkı'nda saat 20.30'da toplanılarak Sivas katliamında yitirdiklerimizin fotoğraflarının taşındığı bir pankart arkasında yürüyüş başladı. Yürüyüşte aynı zamanda Sivas şehitlerinin fotoğrafları ve meşaleler taşındı. Yürüyüş başladığı andan itibaren Güzeltepeli emekçilerin alkışlarla, sloganlarla yürüyüşe destek verdi.

"Katil devlet hesap verecek!", "Sivas'ı unutma, unutturma!", "Sivas'ın ışığı sönmeyecek!", "Sivas'ın katili gerici faşist işbirlikçi AKP!, "Sivas'ın katili sermaye devleti!" sloganlarıyla süren yürüyüş etkinlik alanında sona erdi.

Anma etkinliği ilk olarak Sivas'ta katledilen Koray Kaya için yazılan bir metin okunarak başladı. Metin sırasında Güzeltepeli emekçi kadınların duygulu anlar yaşadı. Ardından bir saz öğrencisi sahneye çıkarak hazırladığı türküleri okudu. Dinletinin ardından Sivas şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından hazırlanan ortak metin İşçi Kültür Sanat Evi'nden bir arkadaş tarafından okundu. Metinde Sivas katliamının yaşandığı 2 Temmuz 1993 günü anlatılırken, olayın ardında yatan gerçek nedenler ve gerçek faillerin hala meçhul kalmaya devam ettiği ifade edildi. Ayrıca "sıradan bir basın açıklamasını bile görülmemiş bir şiddetle bastıran "güvenlik kuvvetlerinin" insanları yakmak gibi olağanüstü bir vahşeti saatlerce seyretmekle yetinmesi, en hafif ifadeyle söz konusu katliama göz yumulduğunun açık göstergesidir!" denildi.

Son olarak bu yıl toplanan Alevi Çalıştaylarına da değinilerek, devletin demokrasi maskesini büründüğü

söylenerek, Madımak otelinin müzeye çevrilmesi talebi ve zorunlu din derslerinin kaldırılması talebinin yok sayıldığı vurgulandı. Çalıştay sonuç raporunun da AKP hükümeti ve sermaye devletinin Alevi emekçilerinin demokratik istemlerine yanıt vermek gibi bir niyeti olmadığını bir kez daha gösterdiği ifade edildi.

"Sivas katliamın ardından 17 yıl geçti. Sivas'tan sonra semahlar dönmeye, türküler yakılmaya, devam ediyor. Kavgamız yine sürüyor. İlerici devrimci güçler, Alevi örgütleri 2 Temmuz katliamını protesto etmeye devam ediyor" denilerek açıklama bitirildi.

Açıklamanın ardından Alevi Yol Kültür Derneği'nin saz öğrencilerinden oluşan koro sahneye çıktı ve etkinlik için hazırladıkları türküleri söylediler. Ardından İşçi Kültür Sanat Evi'nden bir arkadaş kısa bir müzik dinletisi sunarak Çaw Bella ile dinletisini sona erdirdi.

Son olarak da Alevi Yol Kültür Derneği'nin saz öğretmeni Alevi türkülerinden oluşan bir müzik dinletisi gerçekleştirdi. Müzik dinletisinin ardından sahneye çıkan semah öğrencilerinin hazırladıkları semah gösterisi ise ilgiyle izlendi.

200'e yakın emekçinin katıldığı etkinlik "Sivas'ı unutma unutturma!", " Sivas'ın ışığı sönmeyecek!" sloganları ile sona erdi.

73 gündür direniste olan UPS işçileri ile son gelişmeler üzerine konuştuk!

UPS'ye sendika halaylarla girecek!

Direnişten bugüne kadar ki süreci değerlendirir misiniz?

Ali Şengül: Geçen süre 65-66 gün içinde yani en başta on kişi falandık sendika olayında. Şimdi yüzlere çıktık iki ay içinde bayağı bir yol aldık ayrıca yurt dışından gelen desteklerle beraber daha da büyüyor. Bu kadar hızlı yürüyeceğini bende tahmin etmemiştim. Bende ilk defa karşılaştım sendika olayına. Gidişat çok iyi daha da güzelleşiyor. Sonuca da yaklaştık belki iki, üç ay içinde sonuç alırız diye düşünüyorum.

Şahin Başaraner: Şimdi bugün 66. günümüz direnişe ilk başladığımızda biraz el yordamıyla gidiyorduk yani ne olacağını nasıl gideceğini bunun ne anlama geldiğini niye kapının önünde olduğumuzu düşünüyordum. Bu kapının önünde yani dediğim gibi nasıl bir şey olacağını bilmiyorduk, adını koyamıyorduk sürekli üyelik yapıyorduk. Burada beklemekle ne kazandırır dersen bu 66 günlük direnişte biz bunu çözdük. Burada beklememiz de içerdeki arkadaşların da zaferinin teminatıdır. Olayı buradan görmeye başladık. Biz burada var oldukça içerdekiler huzursuz oluyor. Yöneticiler huzursuz oluyorlar. İçerdeki arkadaşlar bizi gördükçe içerdeki örgütlü arkadaşlarımız mücadeleye ye daha çok sarılıyorlar.

İzmir'deki örgütlülüğümüzde sayımız 100'lere ulaştı. Bundan sonraki adım arkadaşlarımızın daha organize olması daha mücadeleci olması, işleyişte daha müdahalecı olmaları gerekmektedir. Yoksa sayı olarak bir sıkıntımız yok. Ha deyince üretimi durdurabiliriz. Arkadaşların sendikal bilince kavuşmaları niçin sendikalı olmaları gerektiğini bilmeleri, örgütlülük düzeyini geliştirmeleri gerektirmektedir.

Aydın Şahin: Direnişin başından beri 4-5 arkadaşımız vardı o zamandan beri içerdeki arkadaşların tepkisi genelde gülüp geçiyorlardı, bizlere bağırıp bağırıp gidiyorlardı. Ama sonrasında 4-5 arkadaş oldu 10-15- 50 gittikçe çoğaldık hele ki şu gün şu saati, bugün UPS' ye sendika girdi demektir. İçerdeki duyumlarımızda bunu gösteriyor. Ama işveren sendikanın nekadar geç girerse o

kadar iyidir tavrını sürdürüyor. Sendika girecek gayet morallerimiz yüksek sendika başkanlarımız yanımızda desteklerini sunuyorlar. Gayet güzel bir faaliyet içindeyiz birlik ve beraberliğimiz devam ediyor. Sendika girene kadar direnişimiz devam edecek.

Ünal Durmaz: 15 gündür burada bekliyorum. Sendikanın bize neler kazandıracağını biliyordum. İçerde çalıştığım sürece karar verip kendim sendikalı oldum. Arkamda büyük bir güç olduğunu bildiğim için beni motive etti. Bütün arkadaşları da motive ediyor. Çıkarıldıktan sonra birlik ve beraberliğin, arkadaşlılığın güçlülüğünü hissettim. Direnişimiz iyi gidiyor. İçerde de sendikal çalışmalar sürüyor.

UPS işçileri ile dayanışmaya!

Tüm Türkiye çapında TÜMTİS sendikasında örgütlenme mücadelesi veren UPS Kargo işçileri mücadelelerini ve direnişlerini sürdürüyor. Bir yandan içeride örgütlenme çalışmalarını yoğunlaştırırken, diğer yandan da işten çıkarılan 12 UPS kargo işçisi polisin engellemelerine, işverenin silahlı tehditlerine karşın kapı önündeki direnişlerini sürdürerek eylem ve etkinliklerle dayanışmayı büyütüyorlar.

Her çarşamba 08:00'den itibaren toplanarak 09:00'da yürüyüş gerçekleştiren UPS işçilerine ambar işçileri, bazı ilerici sendikalar ve devrimciler destek veriyor.

Çiğli organize işçilerin ide direnişteki UPS işçileriyle dayanışmaya çağırıyoruz.

Birlik olup hesap sormanın zamanı gelmedi mi?

Manisa Organize Sanayide beş yıldır metal sektöründe çalışan bir işçiyim. İşe başladığım ilk yılara bakıyordum da civardaki fabrikaların çoğundan iyiydi maaşım, günü gününe yatar, geciktirilmezdi. Her sene maaşlara zam yapılırdı ve yılda bir kere çift maaş tutarında ikramiye, bayram parası, yakacak parası veriliyordu. Ancak işe başladığım ilk yıldan beri her yıl bizden bir şeyler aldılar, emeğimizi daha fazla sömürmek için her yolu mubah gördü patronlar. Fabrika üretime başlatıldığı günden beri sürekli işçileri iki vardiya (12 saat) çalıştırmış, sadece kriz döneminde 8 saat çalıştırdılar. Mesailer zorunluydu, işler yoğun olduğundan her gün 12 saat çalışıyoruz, mesailere kalmamak için bile izin istiyoruz onu da çoğu zaman vermiyorlar. Hafta sonları mesailere çağrılıyoruz. İşim var bu pazar gelemeye ceğim dediğinde ustabaşı tamam gelme ama pazartesi de gelme kendine başka iş bak diyor. Hal böyle olunca da zorunlu olarak da çalışmak zorunda kalıyoruz. Fazla çalışana prim var aldatmacasında ise her yılın başında üretimimiz yüksek olduğu için 30-35 kişiye prim veriyorlar. Güya alan işçilerin performansları yükselmiş, primler dağıtıldığında iki, üç aya kadar süren tartışmalar oluyor. İşçilerin arasında birbirleriyle küsen, konuşmayan arkadaşlar oluyor. Gruplaşmalar başlıyor. Müdür de primi aslında herkese vermek istediklerini söylüyor ama suçun bizlerde olduğunu verimli çalışmadığımızı, verimli çalıştığımızda herkese verileceğini, çalışana prim olduğunu söylüyor. İşe başladığım ilk yıl maaşıma asgari ücret zammından farklı zam yapılmıştı ve o son aldığım zam olmuştu. Bir dahaki gelen zam aylarında zam yapılmadı.Niye zam yapılmadı dediğimizde "siz asgari ücret almıyorsunuz zam yapılır diye bir şey yok. İşlerimiz kötüye gidiyor. Seneye yaparız" deyip geçiştiriyorlar. Ancak dört senedir zam alamadık.

Sosyal hakların kesilmesi organize sanayinin en büyük karı. Organizenin en büyük fabrikası olan Vestel daha önce sosyal hakları olan bir fabrikaydı. Daha sonra sosyal hakları kaldırma k için işçileri çıkardı. Ve şu an çalışanların hiçbir sosyal hakkı yok. Aradan kısa bir zaman geçti,bizim fabrikada da sosyal haklarımızı gasp etti. İşçiler kabul etmiyorlar hep bir olup sosyal hakların kesilmesini istemiyoruz diyorlar. Demek ki birlik olunca hep bir araya gelince güçlüsün, karşı gelip engelleyebiliyorsun.

Krizin üretime etkisiyle birlikte üretimde azalma oldu, boşta kalan işçiler işten atıldılar. Mesai ayın ilk haftası yapıyorduk. Şimdi ayın 15' ine kadar mesai yapıyoruz 15'in den sonra ki mesai paralarının saati kadar izin veriyorlar. İşler kötü zam veremeyiz dedikleri zaman bile, işler kötü deyip işçi çıkardıkları zaman bile Avrupa'dan 15-20 kadar ikinci el tezgah aldılar. Bu tezgâhların bakımı yapılıp fabrika içine montajları yapıldı ve şimdi üretimler artmaya başladı. Eskiden 1 işçi bir tezgaha bakarken şimdi bir işçi iki ya da üç tezgaha bakıyor. İki işçinin yaptığı işi artık tek işçi yapıyor. Şu anda üretim krizden önceki kapasiteye ulaştı. Ancak çıkarılan işçilerin yerine hala yeni işçi alınmadı, çalışma koşulları gittikçe ağırlaşıyor. Kötü çalışmanın bir alt sınırı yok. 5 senedir fabrikamızda ve çevre fabrikalarda biz işçilerin hakları bu kadar yendiyse bizler ses çıkarmadığımızdandır. Ve hala haklarımızın yenmesine daha da kötü koşullara da çalışmaya maruz bırakılıyorsak artık biz işçilerin birlik olup bizden alınan haklarımızın hesabını sorma zamanı geldi.

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nden bir metal işçisi.

Çiğli OSB'de yoğun çalışma iş kazalarına neden oluyor!

Duydunuz mu ekmek 700 kuruş olmuş üç gün önce 300-350 hatta 250 kuruşa yediğimiz de aynı ekmek değil miydi? O zaman soğuk şimdi sıcak ekmek mi yiyoruz? Biz işçiler terliyoruz ama yıllarca hep aynı ekmek parasına çalışmıyor muyuz, bazen de yarım ekmek parasına. Var mı içimizde vakit ayıran? Çocuğuna eşine yeterince ve yemeğe götürmeye? Hayır, yok çünkü borçlarımızı ödeyecek kadar çalışıyoruz.12 saat çalışıyoruz ve komik ücretler alıyoruz.Bu kadar ağır şartlarda çalışmamızın karşılığı nedir. Beklenmedik anda kapı önüne konulmak mı yoksa simit parasına çalışmak mı? Susmak mı? Susturulmak mı?

Manisa Organize Sanayi'nden bir işçi

Çok geçmedi aslında hala kulaklarımızda atalarımızdan dinlediğimiz, işçilerin kahvelerden, sokaklardan toplanırcasına değerli olması. Peki, ne oldu da bu kadar sınıflara ayrıldık ve sağlığı geçim koşulları bakılmaksızın çöp parçası gibi değersiz çalışmak zorunda bırakılmışız. Ağır hakaretlere maruz kalarak, üstelik emeğin hiç mi hiç karşılığını görmeden, kaşlarımızı çatıp evin yolunu tutuyoruz. Belki birgün deyip deyip erteliyoruz içimizdeki isyanımızı. Yaşarken ölmeye terk edilişimize kim dur diyecek? Kimden çek elimizi yukarıya diyeceğiz? Daha ne kadar yok olmaya sessiz kalacağız?

Manisa organizeden bir işçi

Ben Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan bir metal işçisiyim. İşe girdikten bir hafta sonra iş kazası geçirdim. Şansım yaver gitti ve parmağıma atılan birkaç dikişle ucuz kurtuldum. İş kazasının nedeni tabii ki ben değilim. Bana ilk işe başladığım gün onlarca imza attırdılar. Bunlar ne diye sorduğumda ise önemli şeyler değil işe girdiğine dair belgeler

yanıtını verdiler. Ben daha sonra bunların ne olduğunu işçi arkadaşlardan öğrendim. Fazla mesaileri ve asgari ücrete çalışmayı kabul ettiğime dair belgeler, işyeri sözleşmesi, iş kazaları konusunda eğitim verdiklerine dair belgeler olduğunu öğrendim. Halbuki bana iş kazaları hakkında bir kelime bile söylemediler.

İş metal işi olduğundan ağır. Hem mesaisi abartılacak şekilde fazla. Fazla mesai doğalığında yorgunluğu ve stresi, yorgunluk ve stres ise kazayı getirdi.

Bir avuç asalağın kar hırsı ve servetlerine servet katmak için yaşamımızı hiçe sayıyorlar. Ben kazayı küçük birkaç dikişle atlattım. Ya çalışırken kolunu makineye kaptıran ya da yaşamını yitiren işçi arkadaşlarımız. İşyerinde arkadaşlarımızla bu iş kazalarının nedeninin tartışırken bazı işçiler tarafından ellerini kafalarını sokmasalardı denilebiliyor. Peki geceler boyu hatta 35 saati aşan mesailer insanları ne hale getiriyor? Aptallaştırılıp, algılama sorunu ya da uyuklama sorunu yaşanmıyor mu? Bu kazalar bunun için olmuyor mu? Bu fazla mesaileri bize dayatan patronlar değil mi? Patronlar biz işçilerin sağlığını, geleceğini hiçe sayarak servetlerini büyütüyorlar.

Biz olmadan hiçler! İş kazalarına ve ücretli köleliğe karşı bireysel olarak tek başına bir şey yapamayız belki. Ama bütün işçiler kararlı bir şekilde haklarımız için, yani yaşamımız için direnirsek çok şey yapılabilir.

Çiğli Atatürk OSB'den bir metal işçisi

Çiğli Atatürk OSB'den Birleşik Metal üyesi bir işçiyle toplu sözleşme süreci üzerine görüştük...

"Kazanmak için bilinçlenmemiz ve birleşmemiz gerekiyor"

- Krizle birlikte fabrikanızda patronun hayata geçirdiği yeni uygulamalar oldu mu?

- Biz DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş sendikasında örgütlüyüz. O zaman toplu sözleşme dönemimizdi. Kriz bahane edilerek bazı taleplerimiz kabul edilmedi. Verilen hakların geri alınması gibi bir durum olmadı. Ancak diğer işyerlerinde hak gaspları olduğunu biliyorum.

- MESS grup toplu sözleşmelerinde metal işçileri patronların karşısına hangi taleplerle çıkmalı?

Biz MESS kapsamına değiliz. Ancak toplu sözleşmede şu taleplerde bulunduk. Eski işçilerle yeni işçiler arasındaki ücret farkı çok fazla. 400 TL kadar. Neredeyse bir asgari ücret kadar. Biz bu farkın azaltılmasını istedik.

İş kazaları şimdi çok olmuyor. İş ekipmanlarını devrediyorlar. Ama önceden önemli iş kazaları oluyordu. İş kazalarına karşı önlemlerin de olması gerekiyor. Biz yılda 3,5 maaş ikramiye alıyoruz. Şimdi 4 maaş ikramiye istiyoruz.

- Bu talepleri elde etmek için nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiğini düşünüyorsunuz?

- İşçiler birlik olmalı. İşçiler birleşmeden hiçbir şey olmaz. Bu birlik nasıl sağlanır bilmiyorum. Çok zor ama birleşmeden olmaz.

-Sizce mevcut sendikacılar ve sendikal anlayışlar böyle bir süreçte metal işçilerinin haklarını korumayı ve geliştirmeyi başarabilirler mi?

- Türk Metal adına hayır mümkün değil diyebilirim. Ama Birleşik Metal için kısmen evet diyorum. Çünkü Birleşik Metal'in az da olsa bir çabası var. Ama yeterli mi? Hayır değil!

-Bu süreci kazanmak için neler yapılabilir?

- Sendikacılar işçilere, işçiler sendikacılara ve birbirlerine güvenmiyor. İşçiler çok bilinçsiz. İşçiler bilinçlenmeden hiçbir şey olmaz. Bizim fabrikaya bir çok köyden yeni gelmiş işçi başladı. İşimi kaybetmeyeyim de ne olursa olsun diyor. Bu insanların bilinçlenmesi ve birleşmesi gerekiyor. Benim başka bir çözüm aklıma gelmiyor.

KİPA işçileri sendikal mücadeleyi yükseltiyor!

Dünyada 13 ülkede hipermarketler zinciri olan İngiliz sermayeli Tesco-Kipa'da sendikal örgütlenme mücadelesi yürüten Türk-İş'e bağlı Tez-Koop-İş Sendikası Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın tespiti doğrultusunda çoğunluğu sağladı. Kipa patronu, Tez-Koop-İş'in toplu sözleşme yetkisi almasına bir hafta içerisinde (süre 8 Temmuz'da doluyor) etmezse toplu sözleşme görüşmelerine başlanacak.

Tesco-Kipa'daki sendikalaşma süreciyle ilgili İzmir'den bir Kipa işçisiyle konuştuk...

- Örgütlenme çalışmaları ne zaman başladı?

- Kipa işçisi: 2004'ten beri bu süreç devam ediyor. Ben o süreçte Kipa'da işe başlamamıştım. Bu dönem Kipa'da sendikalaşma çalışması açığa çıkmıştı. İşverenin oyunları ve sendikanın o dönemki işçi yanlısı olmayan tutumları yüzünden bu süreç başarısızlığa uğradı. Önceden altı ayda bir zam alınıyordu. Patron bunu bir seneye çıkardı. 2009 Ocak zammını vermedi ve bu zammı -temmuzda verdi. Örgütlenme çalışması bu dönem daha da artı. İnsanlar baktılar sürekli kandırılıyorlar bu nedenle sendikalaşma yolunu seçtiler.

- Sizi sendikalaşmaya iten talepleriniz neydi?

- Kipa işçisi: Haklarımızı istiyoruz, daha iyi çalışma şartları istiyoruz. Özellikle kasiyer ve reyon görevlileri haklarını alamıyorlar. İşçi eksiği çok ama işçi almıyorlar. Az işçiyle çok iş yaptırıyorlar. Taleplerimiz tüm bunların son bulmasıydı.

- Sendikal örgütlenme durumu ne düzeyde?

Kipa işçisi: Türkiye'deki tüm Kipa mağazalarında 7000'den fazla Kipa'nın kendi işçisi çalışıyor. Bunun dışında taşeron işçiler de çalışıyor. Temizlik, yemek ve güvenlik taşeronlara verilmiş durumda. Taşeron çalışanlar sendikaya üye değiller. 7000'den fazla Kipa işçisinden 4000'den fazlası sendikaya üye oldu. Yetki başvurusu yaptık. Haziran ayının son haftası yetki belgesi geldi. İşverenin altı günlük itiraz süresi 8 Temmuz Perşembe günü doluyor. İşverenin itiraz ettiğine dair bir haber almadık henüz. Şu an içerde durum biraz sessiz, işçiler hiçbir tepki vermiyor, hiçbir şey olmamış gibi davranıyorlar. Aslında neler olacağını çok merak ediyorlar. Kendi aralarında sendikalaşmadan beklentilerini tartışıyorlar. Sendikalaştık durumumuz ne olacak diye konuşuyorlar. 2004'teki örgütlenme sürecinden kaynaklı sendikaya bir güvensizlik var.

O dönem bir işçi ne olursa olsun sendika gelecek, sendika gelmezse kendimi öldürürüm demişti. Sendika gelmediğinde de kafasına ateş ederek intihar etmişti. İşçiler bu olayı hala hatırlıyorlar.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

Kipa işçisi: Sendikacılara süreçle ilgili soru sorduğumuzda kaçamak cevap veriyorlar. Bu da doğallığında güven sorunu yaratıyor. Biz sendika olsun, işçiler el ele birlik olsun istiyoruz. Kipa bir senedir farklı bir konumda. Bir yıldır herkeste bir beklenti var. İyi mi olacak kötü mü olacak merak içindeler. Ben kesinlikle iyi olacağını düşünüyorum. İşçiler kendi aralarında sözleşmeyi ve zamları tartışıyor. Önümüzdeki sürecin nasıl olacağını tartışıyor. İşçiler arasında şimdilik belirsizlik durumu var. Herkes merak içinde. Bizim her bölümde güvendiğimiz öncü insanlar var. Ancak bütün bölümlerin güvendiği tek bir insandan bahsetmek zor. Şu an için patronun karşısına çıkıp bütün işçilerin hakkını savunabilecek bir insan ortada görünmüyor. Ama biz bölümlerdeki öncü insanlara güveniyoruz. Bunlardan bir tanesinin ve en güvenilir olan kişinin temsilci olmasını istiyoruz. Patronun adamlarından da sendikaya üye olup aslında patrona çalışanlar var. Bu insanların temsilci olmasını hiçbir şekilde kabul etmeyeceğiz. Bilincimiz geri ve sendikanın bize kazandıracaklarını, toplu sözleşmenin ne olduğunu tam olarak bilmiyoruz. Güzel şeyler olmasını istiyoruz. Umarım olur.

Kent AŞ işçileri işe iade davasını kazandı!

İzmir'de CHP'li Karşıyaka Belediyesi'nde çalışırken 30 Nisan tarihinde işten çıkarılan DİSK / Genel-İş Sendikası üyesi Kent AŞ işçilerinin işe iade davaları sona erdi.

271 işçiyi kapsayan kararın Yargıtay 9. Hukuk Dairesi tarafından da onanmasının ardından işçiler Karşıyaka Belediyesi'ne dilekçelerini verdiler. 1 aylık yasal bekleme süreci içerisinde Karşıyaka Belediyesi Başkanı Cevat Durak, Kent AŞ işçilerinin işe alınması ya da tazminat farkları ve işten atıldıktan sonra geçen süre zarfındaki ücretlerinin ödemesi üzerinden karar verecek.

1.Kent A.Ş işçisi: 1. Kent AŞ işçisi:Ş u an 150 kişi falan verdi dilekçelerini. Geri kalanlarda memleketlerinde olan arkadaşlarımız, haber verdik. Onlar da bu 7-10 gün içinde gelip dilekçelerini verecekler.

Şube yönetimi değişti. Yeni bir şube başkanı geldi. Yeni şube başkanı ile beraber artık ne karar alınırsa ona uyacağız. İşimize iademizi kazandık. Danıştaydan da döndü. "Hukuka saygılıyım" diyen bir belediye başkanı "demokratım" diyen bir belediye yönetimi var. 15 aydır bir demokratlığını da görmedik ama bundan sonra da görmek istiyoruz. İnsanlar işine ,ekmeğine kavuşmak istiyor başka da istediğimiz bir şey yok. Bugün gördüğünüz gibi burası gene abluka altına alınmış, gene işçiler gözetim altında işe iade dilekçelerini veriyor. Beklentimiz işimize iademiz.

Her insan sokakta kalmamak ister, iş ister, ekmek ister. Şu an bizim yasal hakkımız var. Yasal hakkımız, Karşıyaka Belediyesi'ne iade. Karşıyaka Belediyesi'ndeki işimizi istiyoruz.

Beklentimiz gerçekleşmezse sendikamızın aldığı kararlarla, yani yeni şubenin aldığı kararlarla, arkadaşlarımızın aldığı kararlarla gerekeni yaparız.

2. Kent AŞ işçisi: Hukuk bu ülkede nasıl işliyor bilmiyorum ama Türkiye işçi sınıfı adına sevindirici bir olay. Hukuk bu ülkede çarpık işliyor ama sınıf adına işçi adına gerçekten de güzel bir netice aldık.

Gandi Kemal lakaplı CHP'nin genel başkanına sesleniyorum devrimci bir gazete aracılığıyla. Diyorum ki haspel kader okursa gelsin, gelsin "aç insan yatırmayacağım" diyen Kemal 14 aydır kendi belediyesinde, kendi partisine mensup başkanın aç bıraktığı işçilere baksın. Bunun da sebebi taşeronlaşma. İhaleyi götürüp başka firmalara verip taşeronlaşmanın önünü açan bir belediye başkanı. 28 belediyede 20 binin üzerinde çalışan taşeron işçisi var. Gelsin ilk önce kendi kapısını süpürsün. Kimseyi kandırmasın.

3. Kent AŞ işçisi: Şu an geldik dilekçelerimizi verdik. Artık 1 aylık bir yasal hakkı var işverenin, Cevat Durak'ın ekibinin. Bir ay sonunda artık işc alacağını, almayacağını tazminatlarımızı ödeyeceğini ödemeyeceğini karar verecek. Bizim talebimiz belli. Bizim talebimizi işimize geri dönmek. Bizim başka bir amacımız, talebimiz yok. Biz kimseyi rencide etmek de istemiyoruz. Kabul edilmezse biz arkadaşlarla toplanırız hep beraber bir yön belirleriz kendimize ona göre hareket ederiz. Veya sendikamız doğrultusunda hareket ederiz. Sendika da daha henüz elini ayağını çekmiş değil. Onların vereceği karar doğrultusunda ya da kendimizin alacağı karar doğrultusunda hareket ederiz.

4. Kent AŞ işçisi: Genel-İş kendine bir başarı sanıyor ama bu Yargıtay'ın verdiği bir karardır. Başından sonuna kadar bizi atanlar kadar satanlar da suçludur. Bir Cevat Durak kadar Genel-İş Genel Başkanı, DİSK Genel Başkanı da suçludur. Süleyman

Çelebi Örnekköy'de bir namus sözü vermişti. Şimdi gitsinler orada namuslarını temizlesinler. Orada emeğiyle atılan işçilere, haksızlık yapılan işçilere küfür edilirken, kendileri işçisinin emeği üzerinden rant sağlamaya çalışıyorlar.

Süreç yasal başladı. Biz buradan 32 gün yol yürüdük. 32 gün yol sonrasında sendika tarafından terkedildik. Sendika şunu demişti: "90 bin tane üyem var. 90 bin tanesi de CHP'li belediyelerden besleniyor. Hiçbir şekilde CHP'li belediyelerin önüne gitmeyeceğim. Çıkarın DİSK'in gömleklerini şapkalarını. Sırtımda 90 bin tane yumurta var. 90 bin tanenin içinde 300 tanesi düşmüş kırılmış hiç önemli değil" Orada Alperen Ocakları'nın saldırısına uğradığımızda kendileri o polis şeflerinin verdiği direktifler doğrultusunda Genel Merkeze kaçtılar. Biz orada 2 kişi kaldık. Bizlere bile sahip çıkılmadı. Bir hafta direniş alanına gelmediler. Sonra kalktılar Atılım gazetesine demeç verdiler. "Biz direnişi domuz gribinden dolayı dağıttık" diye. Evet onlar domuzdu. Biz griptik. Ondan dolayı bizi dağıttılar. Biz tamamen sendika tarafından satıldık. Bizi atanlar kadar satanlar da suçludur.

Yargıtay kararından sonra çalışılan süreye göre kademeli şekilde tazminatlar ödenecek. Zaten kıdem ve ihbarları vermiş. Bunların zihniyetleri bellidir. Bu işçiyi alacakları mümkün değildir. 1 aylık yasal süreci beklemek zorundayız. Sonrasında bakarız.

Zamsız çalışmayalım!

Altıncı ayda asgari ücret zamlanıyor. İşçiler olarak yedinci ay maaşlarımızı "zamlı" alacağız. Üç kuruş fazla yani. Birçok fabrikada asgari ücret zammına paralel olarak 20–30 TL zam yapılacak. Bazılarında ise hiç yapılmayacak.

Benim çalıştığım fabrikada yılbaşında herkese 20 TL zam yapılmıştı. Ancak özellikle eski işçiler daha fazla zam bekliyordu. Bunlardan biri de bendim. Üretim müdürü de zamla ilgili konuşmasında böyle bir şeyin olabileceğini söylemişti. Bu da bizi umutlandırmıştı. Ancak yılbaşında umduğumuz zammı alamadık.

Yılbaşından bu yana zam nedeniyle birçok işçi bireysel olarak üretim müdürü veya bölüm yöneticileriyle tartıştılar. İşi bırakıp giden işçiler bile oldu. Bu zam döneminde zam beklentimiz daha fazla. İki üç yıldır zam alamayan işçi arkadaşlarımız tabiî ki daha fazla beklenti içinde. Hem aradan geçen altı ay ve hem de artan üretim miktarı beklentileri artırdı. Üretim miktarı devasa miktara ulaştı. İşleri yetiştiremiyoruz. Onlarca yeni işçi işe başladı. Yeni makineler alındı, fabrika genişletildi, fasonlara verilen iş artırıldı ancak yine de iş yetiştiremez durumdayız. Bir yandan günde beş on kişi işe başlasa dahi, bu yoğun çalışmalardan ve fazla mesailerden kaynaklı diğer yandan da beş on kişi işi bırakıp gidiyor. Bizlerde doğalında bu kadar fazla kazançtan hakkımız olanı istiyoruz.

Eminim bunu bütün işçi arkadaşlarım istiyordur. Ama bütün fabrikalarda olduğu gibi bizim fabrikada da örgütsüzlük, güvensizlik gibi sorunlar var. İşçiler zam için bir araya gelip konuşmanın işten çıkış nedeni olacağını düşünüyorlar. Çareyi kendi yöntemleriyle arıyorlar. Ya tek başlarına bölüm şeflerine, üretim müdürleriyle konuşarak zam almaya çalışıyorlar; ya da daha çok çalışıp göze girmeye ve yahut yalakalıkla zam almaya çalışıyorlar. Gururlarını, onurlarını çiğneyerek!

Bunların hiç birisi bütün işçileri kurtarmaz. Kısmen bireysel çözüm olabilir ancak işçiler tek başlarına kurtulamazlar. Ya hep beraber kazanırlar ya da hep beraber kaybederler. Bireysel kazanım hiçbir zaman gerçek anlamda bir kazanım değildir. Bazılarımız bu saatten sonra ne yapabiliriz ki diye sorabilir. Ancak henüz tamamen iş işten geçmiş değil. Zamlı maaşlarımızı 5 Ağustos'ta alacağız. Birçok fabrikada işler hat safhada! Bizim bölümde birçok işçi arkadaş bölüm şefiyle zam yüzünden tartıştı. Diğer bölümde de aynı olaylar yaşandı. Geçtiğimiz günlerde üretim müdürü işçilerle toplantı yaparak herkese zam yapılacağını, bazı işçilere yapılacak zammın yılbaşında yapılan zamdan fazla olacağını söyledi. Bir iş yerinde kimse zam istemezse patronlarda zam yapmazlar tabii ki. O yüzden fabrikalarda mümkün olan en geniş şekilde işçi arkadaşlarımızla bir araya gelip kaç kişi olursak olalım mutlaka zam isteyelim. Zamsız çalışmayalım hakkımız olanı isteyelim.

Çiğli Organize'den bir işçi

Toplu sözleşme komitelerimizi kuralım taslaklara kendi taleplerimiz yazalım!

Metal işçisi arkadaşlar!

Metal sektöründe iki yılda bir yapılan ve 130 bin metal işsini ilgilendiren Toplu İş Sözleşmesi'nin (TİS) ön günlerindeyiz. Şu günlerde sendika yönetimleri kapalı kapılar ardında adeta işçilerden gizleyerek toplu sözleşeme taslaklarını hazırlamaktalar. Toplu sözleşme her ne kadar 130 bin metal işçisini ilgilendirse de sonuçları itibarıyla bütün metal işçilerini yakından ilgilendirmektedir. Hatta metal sektörünün ülke ekonomisinde ki tuttu ağırlığı gözetecek olursak bütün işçi ve emekçileri ilgilendirdiğini söylemek abartı olmayacaktır.

Geçtiğimiz sözleşme döneminde imzalanan toplu sözleşme dönemi işçilere ihanetle sonuçlandı. Kriz bahanesiyle hem patronlar hem de sendikalar işçilerin taleplerini görmezden geldiler. Geçtiğimiz yıllarda metal işçilerinin yaşadığı hak gaspları telafi edilmezken toplu sözleşeme yoluyla kazanılan haklarda yine kriz bahanesiyle fiilen uygulanmadı. Hatta kimi ihanetçi sendikalar patronlarla iş birliği yaparak bazı fabrikalarda ücretleri %35 e varana kadar düşürdüler.

Bunlar yetmezmiş gibi şimdi birde patronlar ve hükümet iş birliği ile yeni bir saldırı dalgası hazırlanıyor. İşçilerin "kıdem tazminatı almasını imkansız hale getirme, kiralık işçi büroları kurarak, taşeronlaştırmayı, sıkıştırılmış çalışma haftasını, yarı zamanlı çalışmayı" uygulamaya koyarak işçileri modern köle haline getirmek istiyorlar. Eğer yapılan hazırlıklar meclisten geçerse işçilerin toplu sözleşmeleri de elde olan başka hakları da işe yaramaz hale gelecekler.

Sendika yöneticileri işlilerin taleplerini değil MESS'in vereceklerini esas almayı uzun yıllardır adet ahaline getirdiler. İşçilerin ihtiyaçları ve talepleri değil MESS'in verecekleri daha en baştan sözleşme taslaklarına yazılıyor. Bu tutum, her hangi bir mücadele vermeden, daha masa başı pazarlığı bile yapmadan MESS'in dayatmalarına boyun eğmek işçilerin çıkarlarına ihanet etmek anlamına geliyor.

İşçi arkadaşlar!

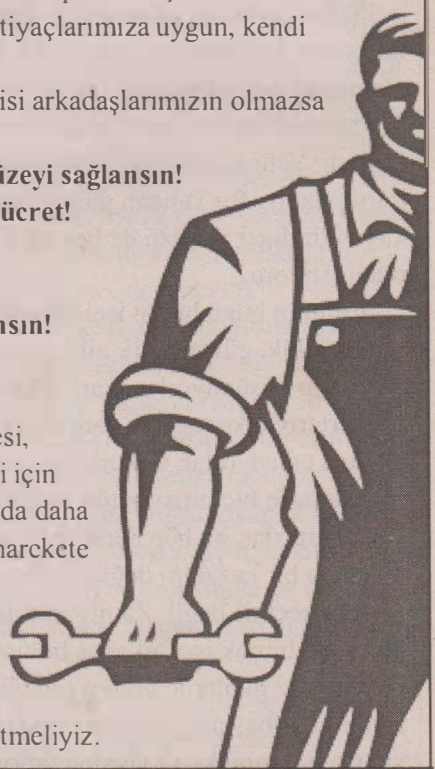
Sendika yöneticilerinin bu iş birlikçi ihanetçi tutumlarını ancak tabanda kendi birliğimizi sağlarsak kırabilir, ancak birlikte hareket edersek yeni ihanetlerin önünü kesebiliriz. Bu nedenle işe daha işin en başında başlamak taslakların hazırlandığı şu günlerde taslağa kendi istek ve taleplerimizi yazdırmak için mücadeleye girişmeliyiz. Bunun için ise öncelikle bizzat işçilerin seçtiği ve işçilerin hak ve çıkarlarının temsilcisi olacak olan toplu sözleşme komitelerimizi kurmalıyız. Komiteler aracılığıyla MESS'in vereceklerini değil, ihtiyaçlarımıza uygun, kendi öz taleplerimiz belirlemeliyiz.

Bizler **Metal İşçileri Birliği**'in de birleşmiş metal işçileri olarak tüm metal işçisi arkadaşlarımızın olmazsa olmaz talepleri olarak şunları öne sürmesi gerektiğine inanıyoruz.

1. Ücret ve hak kayıpları karşılansın, insanca yaşamaya yeten bir ücret düzeyi sağlansın!
2. Eski ve yeni işçiler arasındaki ücret farklılıkları kapatılsın! Eşit işe eşit ücret!
3. "İşten atmalar yasaklansın! Tüm çalışanlara iş güvencesi!"
4. Tüm biçimleriyle esnek çalışma uygulamalarına son verilsin!
5. Taşeronlaştırma uygulamasına son verilsin! Taşeron işçiler kadroya alınsın!
6. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın!

Metal işçisi arkadaşlar!

Bu talepler Metal işleri olarak son yıllarda kaybettiğimiz hakların telafi edilmesi, içinde bulunduğumuz dönemde karşı karşıya kaldığımız saldırıların dizginlenmesi için çekilmiş sınırlardır. Kuşkusuz bu sınırlarda belirlediğimiz taleplerimiz her fabrikada daha da geliştirilmelidir. Belirlenen bu taleplerin taslaklarda yer alması için şimdiden harekete geçmeli, tabanın söz ve yetkisinin tek geçerli yetki olduğunu beyan etmeliyiz. Bizim için hayati önemi olan bu taleplerin pazarlık masalarında MESS'e peşkeş çekilmesi yada herhangi bir şekilde ihlal edilmesini grev nedeni saymalıyız. Şimdiden sendikaları bu talepler için mücadeleye çekmek üzere zorlamaya başlamalı ve onların da grev hedefli bir mücadele programı ilan etmelerini talep etmeliyiz.

Metal İşçileri Birliği

İşçi Bülteni Özel Sayı: 596 * Fiyatı: 25 Kr * Temmuz 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar SK. 5/3 Fatih/İstanbul *
Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92